

చిన్నకొత్త చిక్క

పైడిసాల

నిశాటవిలో ఓ మూల నిప్పంటుకున్నట్టు తెల్లవారుతోంది.

వ్యాపిస్తున్న అగ్నివెలుగులా సూర్యకిరణాల ఎరటి ఛాయలు.
లుగుని చూసి నలుదిక్కులకు కకావికలై ఎగిరిపోతున్న పక్షులు.

—కొంపలంటుకన్నట్టు రోడ్డు మీద
హడావిడిగా నడస్తున్న జనం.

జనంలో జనంకోసం జనంచేత నడవ
బడతున్న ప్రజాస్వామ్యంలాంటి రక
రకాల వాహనాలు.

ఉన్నట్టుండి రోడ్డు పక్క ఓ గుంపు
అంతకంతకీ జనం తేనెటీగల తుట్టలా
వచ్చి చేరుతున్నారు. ఏదో సామెత చెప్పి
నట్లు అంతమంది జనం చేరడానికి కారణ
షేదో? దారినుకొని గుమిగుడుతున్నారు.
వెర్రజనం. ప్రాణంవున్న మనుషులతో
బాటు ప్రాణంలేని సైకిళ్లు, స్కూటర్లు,
మోటార్లు చిన్నకార్లు....వచ్చి అక్కడ
ఆగిపోతున్నాయి. ఇంతకీ గుంపు మధ్య
నున్న విచిత్రమేమిటో మాత్రం చాలా
మందికి తెలీదు. మోశీకో ఇంకో మోసా
వికో అవి వేళకాదు. ఇంతలో 'ఏమిటి?'
అనే ప్రశ్న ఉష్ణసంపహన విధానంలో
వున్న మనుషుల ద్వారా లోపలకెళ్ళి తిరిగి
అదేరీతిలో 'పసిగుడ్డు నెవరో పారేశారు'
అనే నమాదానం వచ్చింది.

'ఏ తల్లి కని పారేపిందో యెలవక్కా
వున్నాడే తల్లీ.'

'అ తల్లి షనిసో రాక్షసో యింత
అందమైన పాపణ్ణి పారేసుకోడానికి.'

'ఏ దిగ్గమాళిన నంజ కందో
పాపం ...'

'ఎంత బజారు ముందైతే మాత్రం
దాని గుండా, రాయా?'

'కన్న తీపైనా లేని కఠినాత్మరాలు
నారాయణమూర్తీ.'

'ఆ వెళ్ళి కావదానికొచ్చిన పోగా
లమో!....'

ఆదా మగా అని లేకుండా ఎవరి నోటి
కొచ్చినట్టు వాళ్ళు చేస్తున్న వ్యాఖ్యానాలు
వడిసెలలలా తగుల్తున్నాయి దూరంగా
నిల్చున్న ముత్తేలమ్మకి. ఇంకా చదువు
కున్న బాబులు సణుగుతున్నదేదో తనకర్థం
కావడం లేదు. ఆ రాళ్ళ వర్షంలో వెల్లు
బుకుతున్న మాతృ మమతతో హృదయం
రంపపు కోతకు గురవుతుంటే వెళ్ళి
కుర్రాణ్ణెత్తుకొని 'వీడు నా బాబు' అని
గట్టిగా అరవాలనిపించింది. కాని ప్రజలు
నమ్మరు. నమ్మితే మాత్రం చిత్రవధ
చేస్తారు. అంతకంటే గుండె రాయిచేసు
కొని ఏం జరుగు తుందో చూడాలి.

ముత్తేలమ్మ మెదడులో నవలక్ష ఆలో
చనడ.

ముత్తేలమ్మ హృదయంపై కోటాను
కోట్ల నమ్మెట పోట్లు.

ముత్తేలమ్మ కళ్ళనుండి దారాపాతంగా
కన్నీటి బిందువులు.

గుంపు కొంచెం పలచబడింది, మోటార్లు
స్కూటర్లు.... వేటిదారిన అవి పోతు
న్నాయి. పదోవరకొ మిగిలారు, ఇప్పుడు
ముత్తేలమ్మకి జనం మధ్య పాపడు
స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాడు. దగ్గరకెళ్ళి

గుంపులో తనూ నిల్చుందామనుకుంది. కాని ఎవరైనా బోలికయ గుర్తిస్తే.... ఇంకేమైనా వుందా? సిటీ బస్ స్టాన్ లో నిల్చుని తిరేకంగా పాపడి వైపే చూస్తోంది ముత్తేలమ్మ.

'నెంబల్ టెన్ ఎక్కవేటీ?' ఇంత వరకు వెనకనే కాదు కూర్చున్న రోడ్ నైడ్ రోమియో బస్సెక్కుతూ హెచ్చరించాడు ముత్తేల్ని.

'తూ! నచ్చినోడా' వినిపించి వినిపించ నట్టుగా అని ముఖం తిప్పేసుకుంది.

మెరికాయి. ఆత్మకతో అచే చూస్తోంది. ఆయమ్మ తప్పకుండా తీసికెత్తాది.

చిన్న కారులోంచి దిగిన ఆరించాని చూసి పాపడు 'తేర్' చున్నాడు. ఓ సారి ఎగాడిగా చూసి ఓ రూపాయి కాగితం చేతిలో పెట్టి కారెక్కింది.

ముత్తేలమ్మ ఆకల్ని నేలమట్టం చేసి కారు ముందున దూకుకుపోయింది పొత్తి క్కలో సాపాయికేం తెలుసు చూపాయి విలువ:—గుక్కవట్టి యేడుపు. ముత్తే

అత్యాస ఒక్కోసారి మమతల్ని కూకటివేళ్ళతో నహా పెళ్ళ గిస్తుంది.

జమీందారు అవుతాడనుకొన్న పసివాడు కళ్ళలేని కబోది అయిన నాడు 'అత్యాస' స్థానం ఏమిటి! ?

'అడది కనిపిస్తే సాలు యెం పొయ్యే కాలమో యెనూలే పడతారు యెదవయి'

అతగాడు బస్సెక్కిపోవడంతో ముత్తేలమ్మ మనసు కాస్త కుదుటబడింది. ఆ బిడ్డ వైపే రెప్పవేయకుండా చూస్తోంది. ఆ పదిమంది కూడా లేరిపుడు. ఎవరి ముట్టుకు వాళ్ళు వెళ్ళిపోతున్నారు. ఈసారి ఏదో చిన్న కారాగింది.

ముత్తేలమ్మ హృదయంలో ఆకలు చిగిర్చాయి. కళ్ళ ఆనందంతో మిల-మిలా

లమ్మ హృదయంలో విచ్చుకత్తులు గుచ్చు కుంటున్నాయి.

ఏడుస్తున్న బాబు ఒక్కసారిగా ఊరు కొన్నాడు. చూశేక కళ్ళు మూసుకున్న ముత్తేలమ్మ ఆటువైపు చూసింది. ఎవరో బిచ్చగత్తె.... అవును, బిచ్చగత్తె బాబును గుండెల కడుముకొంది. ముష్టిదాసిచేతుల్లో పాపడు ..పాపడినోట్లో నగం అచ్చానాదిత మైన ముష్టిదాసి ముంతల్లాంటి రొమ్ములు.

'తనకంటె ముట్టిదే నయం!'

ముత్తేలమ్మ గుండెల్లో గుబగుబలు....
 బిచ్చగత్తై పాపణ్ణి తీసుకుపోడుగదా!
 తీసుకుపోతే తన ప్రయత్నమంతా వృధా!
 అలా జరిగితే ఏమైనా సరే తను వెళ్ళి
 పాపణ్ణి లాక్కోవాలి. అది ఇవ్వనంటే
 తన కొడుకేనని ఎలా దబాయించడం
 పోనీ తృణమో పణమో దానికి ముట్టజెప్పి
 పాపణ్ణి దక్కించుకోవాలి.

'అమ్మయ్య! పాపణ్ణి పందేసి యెల్లి
 పోతున్నది ముట్టిది.'

ఈసారి ఎవరో చదువు కుంటున్న
 అమ్మాయి అగి చూస్తోంది. 'ఇలాంటమ్మ
 తీసికెల్లై బాబు కలత్రవుతాడు.'

స్కూలుకు మీద వచ్చి అగన బోయ్
 ప్రెండ్ ఆ అమ్మాయి నెక్కించుకొని
 వెళ్ళిపోతున్న వాళ్ళేదో ఇంగ్లీషులో
 మాట్లాడు కుంటున్నారు.

'ఏటి నెవుకున్నా యే వారుగుడ్డి'
 ఊణక్షణానికి ఆక పన్నగిలిపోతోంది.
 దబ్బున్న వాళ్ళంతా అగి చూసి వెళ్ళి
 పోతున్నారు.

ది గ్రేట్ లీడర్స్

క్రొత్తగా వచ్చిన డాక్టరు మెంటల్ హాస్పిటల్ లోని కేపింట్లని పరీ
 ష్చీస్తున్నాడు.

"సీ పేరు అప్పారావు కదూ?" ఒక పేపంటుని ప్రశ్నించాడు
 డాక్టర్.

"సారీ... నేను జవహర్ లాల్ నెహ్రూని." ఘమాగా సమాధానం
 యిచ్చాడు అప్పారావు.

"ఎలా నమ్మటం?" నవ్వుతూ అడిగాడు డాక్టర్.

"కానాలంటే కృశ్చేవ్ ని అడగండి."

"సారీ... అత నెవరో నాకు తెలియదు." ప్రక్కనే వున్న మరో
 పేపంటు సమాధానం యిచ్చాడు.

"చూడండి నెహ్రూ, కృశ్చేవ్ గారూ దేశంగాని దేశంలో మనం ఇలా
 తలవంచేకంకంటే మన మన దేశాలు వెళ్ళిపోవటం ఎంతయినా మంచిది.
 నేను మా దేశం వెళ్ళిపోతున్నా..." అంటూనే ఆ ప్రక్కనే వున్న
 మరో పేపంటు జారుకుంటున్నాడు.

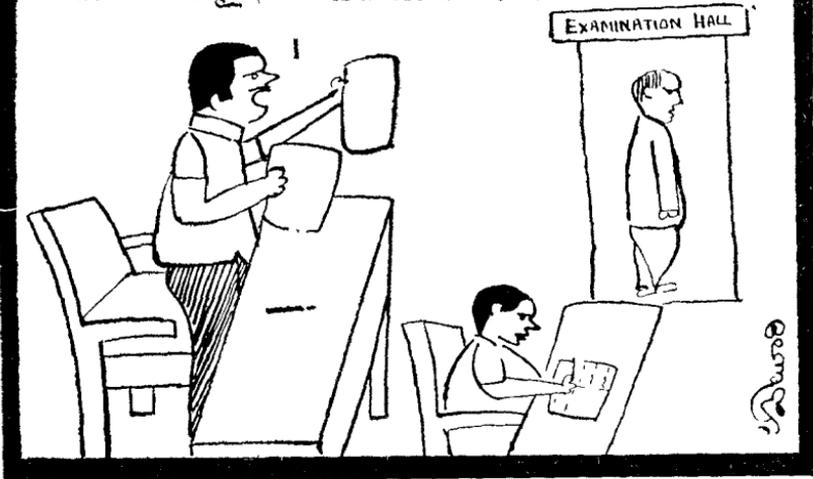
"అత నెవరూ?" అరంకాక అడిగాడు డాక్టర్.

"ఆయనప్పుడప్పుడూ తనే కెనడీ అంటుంటాడు లెండి" ప్రక్కనే
 వున్న కాంపాడరు అన్నాడు.

డాక్టర్ కు ఎందుకో అనుమానం వచ్చింది. "నువ్వెవరు?" కాంపాండ
 రును అడిగాడు.

"నేను లాల్ బహాదూర్ శాస్త్రిని లెండి."

మోషూనూ! మీరలా బయట నుంచుంటే లాభం లేదు
 మీరు వచ్చి ఏ ప్రశ్నకు ఏ జవాబు ప్రాయంగా చెప్పావి
 మాకు ఈ ప్రశ్నలలో జవాబులు వసుపించడంలేదు

'ఎవరిక్కావాలి?'

గ్లాస్కో పంచెలు, నారోకబ్ పాంట్లు
 సూటులు.... లంగాలు, పుర్వాలు, ఖరీదైన
 చీరలు.... ఇంకా చిరిగిన చీరలు, నలిగిన
 లుంగీలు, నగ్నంగా కనిపిస్తున్న క్రీగాళ్ళు
 వస్తున్నాయి. ఆగుతున్నాయి — పోతు
 న్నాయి.

ముత్తేలమ్మ గుండెల్లో మబ్బులు....
 ఉరుములు.... మెరుపులు.... హోరు మనే
 గాలి.

ఆందమైన ఆడవాళ్ళు తోళ్ళు చూసినా,
 ఖరీదైన బూట్లు చూసినా ముత్తేలమ్మలో
 ఆక వర్షంలో వచ్చికలా మెరుస్తోంది....
 కట్లతోను, గాయాలతోను వికృతంగా

వన్న పాదాలు చేరువేతున్నప్పుడు ముత్తే
 లమ్మలో భయం వధ్యశాలలో పకువూ
 ఆరుస్తోంది.

ఇంతలో ఎవరో బిచ్చగాడు దగ్గరగా
 వచ్చాడు. ఇంతవరూ లేరు. బిచ్చగాడు
 కుర్రాణ్ణి పరీక్షగా చూస్తున్నాడు....
 మోకాళ్ళ మీద కూర్చున్నాడు. బాబు
 పొత్తిగుడ్డల్లో నలుగురూ వేసినవి తీసుకో
 దావికేమోనని ఆత్రంగా గమనిస్తోంది.

'అయ్యో!, నేతుల్లోకి తీసుకుంటు
 న్నాడు నచ్చినోడు?'

ముత్తేలమ్మకి ఒక్కసారి పరుగెత్తు
 తెళ్ళి ఆ బిచ్చిగాడి పేక మలిమి చంపాలని
 పించింది. వాడి చంటివికదా కట్లు కట్టమీద
 ఎర్రటి మరకలు.... మాసినగడ్డం చేతిలో

కర్ర....చూద్దానికి ఆసహ్యంగా వున్నాడు. వాడు తీసుకెళ్ళి ఏం చేసుకుంటాడు గనుక:

‘అయ్యో; తీసుకు పోతున్నాడు ముద నట్టపోడు’

బిచ్చగాడు కుర్రాణ్ణి తీసుకొని వడి వడిగా నుంస్తున్నాడు. అడ్డుపనే వాళ్ళే వరూ లేదు. ఒకళ్ళిద్దరు గూసినా పోనీలే కలో గెంకో కాచి పోస్తాడనుకున్నారు. వెత్తున్న బిచ్చగాడివంక కళ్ళప్పగించి చూస్తోంది ముత్తలమ్మ.

బిచ్చగాడు కనుమరుగవుతున్నాడు ముత్తలమ్మ నింకెల్లా వణికిపోతుంది. బాబు జీ... ఆధోగతి పావుకుందనే అవేదన. చేజేతులా చేసుకున్న దానికి పశ్చాత్తాపం.... అడుక్కునే వెధవ బిడ్డని తీసుకు పోతున్నందుకు కపి వాణ్ణెదో చెయ్యాలి. ఏం చేద్దామన్నా చెయ్యలేని విస్మయమైన స్థితిలో ముత్తలమ్మ-ఆ పాపడి కన్నకల్లి:

‘ఆ యెదవక్కూడా పిల్లలు కావాలా.’

ఏమైనా వరే పిల్లాణ్ణి తీసుకెళ్ళ నియ్య దానికి వీలేదు కాని ఎలా? కావాలని తీసు కెళ్లేవాడు తిరిగివచ్చే లంటే ఇస్తాడా? పోనీ వాడిచేతుల్లో బిడ్డని లాక్కొని పరిగెడితే? పోలీసులు పట్టుకుంటారు నేరం బయట పడుతుంది. బతిమాలి ఏదైనా ముట్ట జెవితే.....

ఏదైనా నెయ్యాల బిడ్డణ్ణి దక్కించు కోవాల’

యముడి వెంట సావిత్రీలా బిచ్చగా

న్ననుసరించింది ముత్తలమ్మ. సందులూ గొంతులూ తిరిగారు గనుక దూరం తెలి లేదు గాని రెండు మైళ్ళైనా వుంటుందను కొంది. ఓ చెట్టు వక్కనే ఆనుకొని వేసిన గుడిసెలోకి వెళ్ళిపోయాడు పాపడితో సహా బిచ్చగాడు దూరంగా నాలుగైదు గుడిసెలు తప్పిస్తే అంతగా మనుష్య సంవారం ఉన్నట్టులేదు. వెళ్ళే వాణ్ణి గట్టిగా పిలుద్దామని పిండింది కాని గొంతు వెగలేదు. తిరిగి వస్తాడేమోనని గుడసెకు దూరంగా నిల్చుని చూస్తోంది కాని ఎంత సేపటికీ బిచ్చగాడు బయటికి రావడంలేదు. విసుగెత్తిన ముత్తలమ్మకి గుడిసెలోకి వెళ్లామని పించింది. కాని మట్టిగా పాతికదాటని తను లోపల కెత్తే ఏం ప్రమాదాన్నెదుర్కొ వలసి వస్తుందో సాహసించి అడుగు ముందుకు వెయ్య లేక పోయింది.

అప్పట్లో వాడు రాడని నిర్ణయించు కొంది కడుపులో ఆకలి మంట శోకం ---ఇంక విశబ్ది లేక పోయింది. ఏం చెయ్యకమో తేల్చుకోలేని అమోమయ మైన స్థితిలో వెను దిరిగింది.

ఆమె ఆలోచనలు ఇంటి మీదకు.... ఇంటి మీద నుండి గతంలోకి....

‘‘ముత్తలూ, ఇయ్యాల పని మానే త్తానే’’ అన్నాడు సీతారావుడు.

‘‘ఏటిశేషం!’’ అంది ముత్తలు కను దొమ లేగరేసి.

“విన్నోదిలి పొద్దుతే యెల్ల బుద్దెయ్య
దం లేదే” విస్పారిన కళ్ళలోకి అదే
వనిగా చూస్తున్నాడు.

“ఎల్లకపోతే బువ్వెలా గొత్తాది
మావా?” అంటూ భుజం మీద చెయ్యే
సింది.

“ఇయ్యాల ఓనరు దబ్బులిత్తాడుగా.
రాత్రోచ్చేటపుడు ఇన్ని మల్లెపూలు
తెచ్చి....” ఆతని నోటిని ఓ మృదు
వైన హస్తం మూసింది. నవ్వుకూ
చొక్కా వేసుకొని బయటకు నడిచాడు
సీతారావుడు.

“మానకి తనంటే బోల్డు ప్రేమ” అని

మురిసిపోయింది ముత్తేలు. అవును మరీ
అంత మోజు గనుకే ఇంట్లో వాళ్ళకి
ముత్తేలమ్మని చేసుకోవడం ఇష్టం లేక
పోయినా వేరే కాపురం పెట్టి రెక్కల
కష్టం మీద పోషిస్తున్నాడు ఇద్దరు మగ
పిల్లలున్నారు ఈ సారి ఆడపిల్ల పుడితే
పుట్టకుండా చేయించు కుండామని ...

సాయంకాలం ముస్తాబై కూర్చున్న
ముత్తేలు చేవుల్లో విడుగులాంటి వార్త
సీతారావుడు లారీతో చెట్టుగడ్డేసి అక్కడే
ప్రాణాలోగ్గేశాడట; లారి ఓనరు దహన
సంస్కారాలు మాత్రం చేయించి ‘తాగి
లారీ రెక్కితే బావకేం చేస్తా’రని
కప్పించు కున్నాడు. సీతారావుడు తాలూకు

ఫోన్ : 917

వాసవి ప్రోవిజన్స్ & జనరల్ స్టోర్స్

పప్పుల వీధి, : : నెల్లూరు, (ఎ.పి.)

మీకు ఎటువంటి శ్రమలేకుండా
కుత్రవరచి, పోలిఫిన్ బాగ్స్ లో
భద్రపరచిన ఫల సరకులు షు వద్ద
చిల్లరగానూ, తోకుగానూ లభించును.
హోం డెలివరీ సదుపాయం కలదు.
రుచికి, కుచికి నాణ్యతగల వస్తువులే
మావద్ద లభించగలవు.

యావదాంధ్ర ప్రజలకు
మరో క్రొత్త కానుక !
మా కంపెనీ తయారీ
V. S. వక్క పొడినే
ఎల్లప్పుడూ వాడండి !

ప్రొప్రయిటర్ : వాకాటి సుబ్రహ్మణ్యం.

బంధువుల కర్మ అయ్యేవరకు వుండి ఎవరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు. పోతూ పోతూ 'రాసులాంటి వాళ్ళి దాని యేదా న్నెట్టు కుంది. అని ఆక్షితలు వేసి మరీ వెళ్ళారు. ఇద్దరు పిల్లలు మల్లా నీ ల్లోను కుంది, ఎలా నెగ్గు కొత్తాదో యేవిటో' అని సానుభూతి చూపించిన ఇరుగు పొరుగు మూడో బిడ్డ భూమ్మీద పడే వరకు ఆడుకున్నారు.

తనంతట తను లేచి తిరిగేటప్పటికి ఏపూటకాపూట తడుముకోవలసిన అవ సరం యేర్పడింది. వెద్ద కుర్రాణ్ణి నోడి చేయిస్తోంది. రెండో వాడిగా చిన్నాడు. మళ్ళీ ఈ పసికందు నెలా పెంచడమోది నమస్యగా తయారయింది వయస్సులో వచ్చి తనని చూసి వల్లో వేసకుండామనుకునే వాళ్ళు సాయం చేస్తామని అడుగుతూనే ఉన్నారు తను మాత్రం రావుడు లేని బతుకెందు తను కొంది కాని లోకజ్ఞానం తెలివి పసికం దుల కోసం చితిక్క తప్పదం లేదు.

మలాత్తుగా ఓ రోజు ఆ భారంకా ఓ వార్త పొక్కింది—కొత్తగా ఆ పూరొచ్చిన డాక్టరు అప్పల నరసమ్మ నాణగో కొడుకని; తిరువాళ్ళలో తప్పి పోయిన కొడుకు కనిపించక పోతే కడి వెదు పిల్లలన్న అప్పల నరసమ్మ సరి పెట్టుకొని యింటి కొచ్చేసింది. మళ్ళీ ఇవాళ్ళకు అదృష్ట వశాత్తు డాక్టరు చేతి మీద పచ్చ బొద్దు చూసి అప్పల నర

సమ్మ అనవాలు పట్టింది. తప్పిపోయిన కుర్రాణ్ణెవరో ధనవంతులు పెంచుకొంటే ఇంత వాడయ్యాడట! డాక్టరు నిజం తెలుసుకొని ఇప్పుడు అప్పల నరసమ్మ కుటుంబానికి సాయం చేస్తున్నాడు....

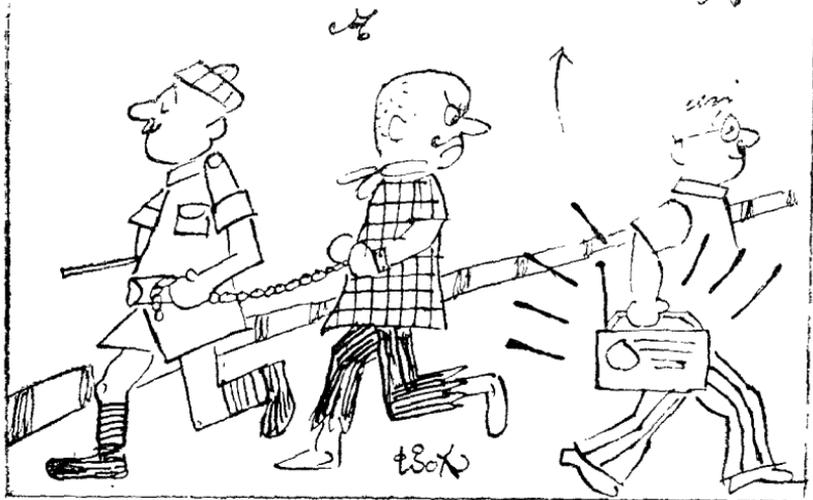
ఈ సంగతి తెలిసిన ముత్తేలమ్మ మెనడులో మెరుపులాంటి ఆలోచన— ఈ పసికందుని ఊరికి దూరంగా వున్న పట్నంలో రోడ్డుమీద వదిలేస్తే ..డబ్బున్న వాళ్ళవరై నా తీసుకెళ్ళి పెంచుకుంటే బాగా చదివి పెద్ద ఉద్యోగస్తుడవుతాడు.... అంతకంటే తనకేం కావాలి:

'పాపడు డబ్బున్న మారాజు కావాల..

* * *

ఆలోచిస్తూ ఎక్కడ కొచ్చిందో తనకే తెలీదుగాని ఎదురుగా 'టీ' దుకాణం కని విస్తోంది. పసి పైసలు పెట్టి ఓ టీ తాగి కొంచెం స్తిమితపడింది. ఏం చెయ్యాలో తేల్చుకోలేని సంగిగ్గుమైన అవస్థ. దిద్దుకో లేని పొరపాటు జరిగిపోయింది. ఇప్పుడు వట్టి చేతుల్తో ఇంటితెళ్ళే పిల్లలకూ ఇరుగు పొరుగువాళ్ళకీ ఏం జనాబు చెప్పాలి? పాపణ్ణెవరో జమీందారుగారు పెంచుకుంటా మని తీసుకెళ్ళారని చెప్పాలా—వాళ్ళను మోసపుచ్చినా తను అనుక్షణం దాబు గుర్తుకొస్తుంటే ఆ రంపపు కోత భరించ గలదా? హృదయాన్ని పాషాణంగా మార్చు కుని ఈ పసికి సిద్ధపడింది. ఇప్పుడు పాషాణం హృదయమైపోతోంది.

ఈ కథనాటికలబంధమేనాటికలో

“ఎవ్వ నా నలే. బిడ్డణ్ణి తెచ్చుకోవాలంటేదా నేవ్వ నా సావాల.”

ముత్రేలమ్మ మళ్ళీ బిచ్చగాడి గుడిసెకి పరిగెత్తింది. ఆ వరుగులో చొరవ... తెగింపు.... ధైర్యం....

ఇంతకు ముందుకంటే వేగంగా ఆ ప్రదేశం చేరుకొంది. అదృష్టం!... గుడిసె లోంచి బిచ్చగాడు బయటకు వెళ్తున్నాడు. ఆశ్చర్యం!—అతగాడికి ఇంతకు మునుపు చూసినట్టు కట్టు, గాయాలు లేవు!

బిచ్చగాణ్ణి పది గజాలు దూరంగా వెళ్ళనిచ్చి గుడిసె ద్వారంలో అడుగు పెట్టింది. ఆ అడుగులో తెలివి.... సాహసం.... ఆశ్రుత....

‘అడు రాకుండా పిల్లగాడితో లగెత్తాల’

లోపలకు తొంగి చూసింది. ఎవ్వరూ లేరు. సులక్ మంచంమీద ఎక్కడు కత్తిగిలి పొడువ్వు పాపకు చీకటిలో అన్నపట్టంగా కదిలిస్తున్నాడు. పట్టులు తెంచు కున్న మాతృత్వ డో నాలుగంగలలో మంచం దగ్గరకు వేరింది.

బాబును భుజంమీద వేసుకొని మెడను మద్దులతో నిలపేసింది.

ఆమె హృదయంలో మమత.... దృష్టి ఆనందం....! ఆ సంతోషంలో బాబును రెండు చేతుల్తో వైకెత్తింది— నిద్రపోతున్నాడనుకుంటున్న సాపకీ రెండు కళ్ళు స్థానంలో గుడ్లు పెరికేసిన ఎర్రటి రెండు గుంటలు....!